

'N oorsig van die Nuwe Testament Christendom:

Die uitdrukking "Nuwe Testament Christenskap" beteken eenvoudig om dinge te doen as die Nuwe Testament beskryf. God het 'n "voorbeeld van gesonde woorde" vir die Christelike geloof en ons is om te "hou" na hierdie patroon (2 Tim. 1:13). God se patroon is deel van die "nou poort" wat na die lewe lei (Matt. 7:13-14) en hierdie patroon, as die mense sal dit gebruik, skakel godsdienstige verwarring en godsdienstige afdeling (vergelyk 1 Kor 14:33.). Wanneer mense nie weet wat God se patroon of verwerp hulle 'n deel van dit, sal daar honderde of duisende verskillende godsdienstige groepe wat al bely te word Die ware volgelingen van Christus weet dat God het 'n spesifieke manier van dinge doen en "Christen." dit is noodsaaklik om "hou aan die patroon" (vergelyk 1 Kor. 4:17).

Een van die mees basiese dele van God se patroon is gevind in die sukses (die manier om iemand word 'n Christen). Soos blyk uit die volgende grafiek, God se patroon vir die sukses vereis geloof (geloof), bekering ('n draai van sonde), belydenis, en die doop (onderdompeling in water) vir die vergifnis van sondes.

Bybelteks God se opdrag God se opdrag Die seën

Mk. 16:16: "Glo en gedoop word gestoor

Handelinge 2:38: Bekeer julle, en gedoop word tot vergewing van sondes

Handelinge 22:16: Staan op en gedoop Was sondes weg

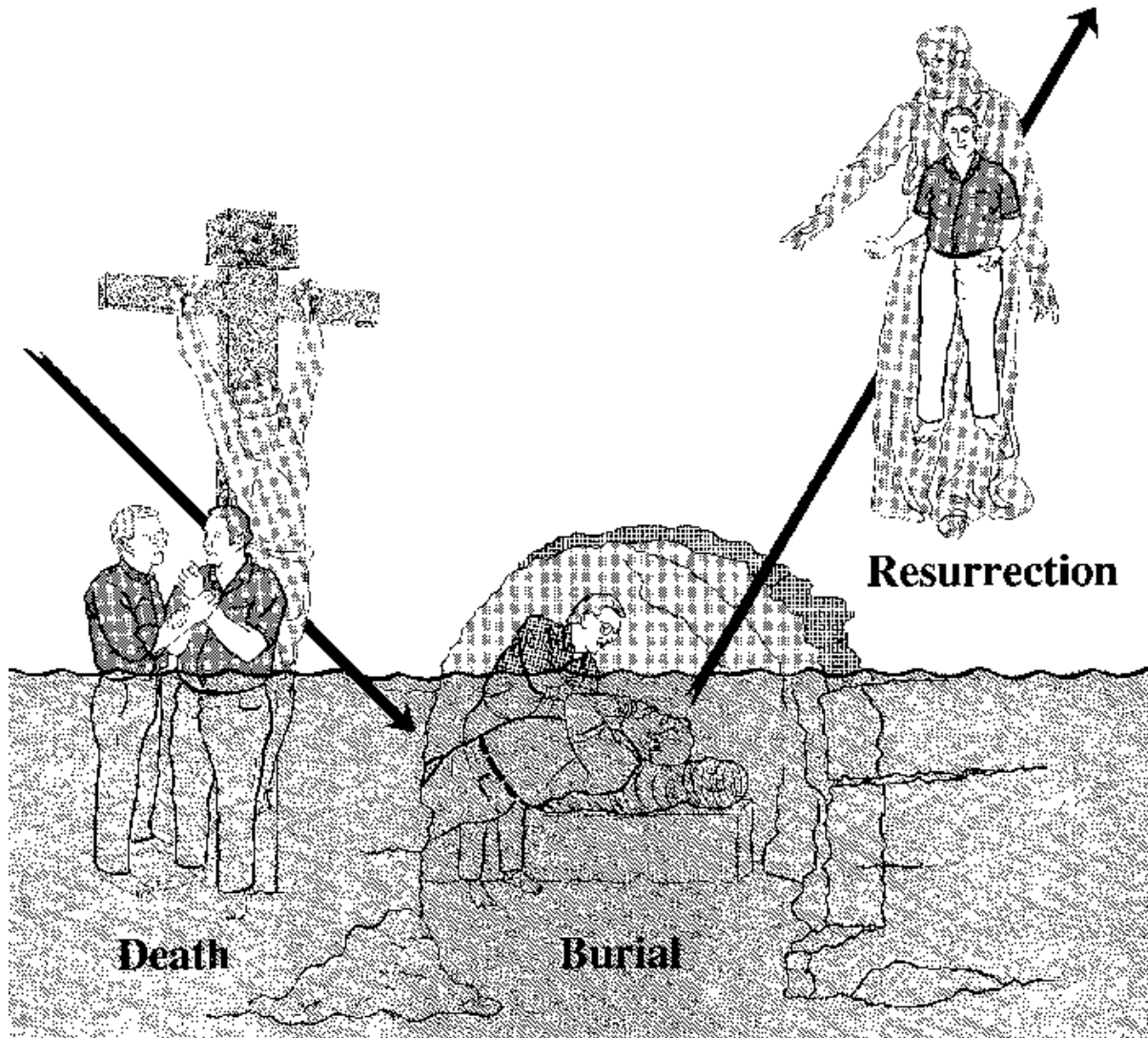
Die inligting in Mk. 16:16 is al vergelyk met 'n trein, net soos goedere wagons saam is saam met 'n skakel pen, sodat die woord "en" sluit saam die geboorte van die "geloof" en "doop" (Jesus het gesê 'n persoon moet glo en gedoop word voordat hy kan wees "gered"). Sedert dié in Handelinge 2 het gehoor en geglo het dat die feite van die evangelie (Hand. 2:37), was hulle gesê om "bekeer en gedoop word" sodat hulle kan die "vergifnis van sondes" ontvang (Hand. 2:38). Die inligting in Handelinge 2 ook 'n uitstekende illustrasie van berou, 'n woord wat beteken Mense wat vroeër Jesus gehaat (Handelinge 2:36) berou "te verander vir die beter." (Hulle begin om liefde en Jesus volg). Na mense glo en bely, is hulle gedoop te word, 'n daad wat "spoel weg sondes" (Hand. 22:16).

Bykomend tot die gedeeltes in die voorafgaande grafiek, die Bybel verduidelik ook die doel van die doop in Gal. 03:27 (Paulus het gesê die doop plaas mense "in Christus"). Indien 'n persoon is oud genoeg om te word vir sy optrede, is hy óf "in Christus" of as 'n persoon is oud genoeg om verantwoordelik te wees vir sy optrede en hy is "uit van Christus." "Uit van Christus," het hy geen geestelike seëninge, een van die wat die saligheid is (2 Tim 2:10.). Diegene wat "in Christus" het alle geestelike seëninge (Ef. 1:3), een van die wat is redding. Volgens Gal. 3:27, nie 'n persoon nie "in Christus" totdat hy behoorlik gedoop.

Bykomend tot Jesus en Paulus sê dat die doop is deel van die redding proses, daar is die inligting in 1 Pet. 3:20-21. Peter beskryf hoe water gedien as 'n skeidslyn vir Noag en sy gesin (God gebruik om 'n vloed te skei die wat gered word uit die verlore, Gen. 6-7). Water opgehef die ark en diegene in om dit te veiligheid en water het veroorsaak dat die ongeredde te verdrink nie. Trouens, Petrus sê Noag en sy gesin is "gered, deur die water" (1 Pet. 3:20). Peter het ook gesê daar is 'n "ware gelykenis" vir mense vandag en hierdie "ware gestalte" is "doop" (1 Pet 3:21.). Met ander woorde, net soos water geskei

van die gered van die verloor het in die antieke wêreld, so water (doop) nou verdeel die gered van die verlore onder die Christelike era (sien weer die voorafgaande grafiek). Peter verder kennis geneem hoe die doop is nie vir die "vuilheid van die vlees" (dit is nie 'n proses fisiese vuil te verwyder), 1 Pet. 3:21. Die doop is vir geestelike vullis-sin-soos uiteengesit in Handeling 2:38 en Handeling 22:16.

Daar was geen spesiale krag in die vloed waters wat geskei Noag uit die ongeredde en daar is geen spesiale krag in die water wat nou gebruik word om mense te doop. Ons regverdiging van die sonde kom deur Jesus se bloed (Paul het hierdie punt in Rom. 5:9 En hy verduidelik hoe hierdie proses werk in Rom. 6:1-4).

Soos blyk uit die volgende grafiese, wat deur die vergunning van We Care Ministries, sondaars toegang tot die voordele van Jesus se bloed deur reenacting die Here se dood, begrafnis en opstanding voorsien word. Nadat 'n persoon glo, is hy nie gered word. Die gelowige moet 'n "dood." Ervaring Hierdie dood is nog 'n beskrywing vir bekering (mense moet wegdraai van sonde Vergelyk Kol 3:7;. Handeling 2:38;. Blz 13:03, Handeling 17:30). Mense moet "sterf aan sonde" (berou), sodat hulle nie "wat in sonde" (vergaan vir ewig in die hel).

Nadat 'n persoon het geglo en berou (dood vir die sonde), het hy is gereed om te erken dat Jesus is die Seun van God (Hand. 8:37;. 1 Tim 6:12) en dan word "begrawe saam met Christus deur die doop" (Rom 6:4).. Nadat 'n persoon behoorlik gedoop is, hy het "nuwigheid van lewe" (Rom. 6:4).

Baie mense glo dat "nuwe lewe" (verlossing, vergifnis van sondes en alle geestelike seëninge) kom voor die doop, maar die Bybel herhaaldelik sê dit is verkeerd. Jesus het gesê 'n persoon is "gered" nadat hy gedoop (Mark. 16:16). Peter het gesê 'n persoon het die "vergifnis van sy sondes" nadat hy gedoop word (Hand. 2:38). Ananias gesê sondes "weggespoel" deur gedoop te word (Handelinge 22:16). Paulus sê "doop" sit mense in Christus (Gal. 3:27). 'N Persoon ontvang "nuwe lewe" na die doop (Rom. 6:4). Jesus het gesê 'n persoon moet "gebore opnuut" (Joh. 3:3) en hierdie nuwe geboorte vereis water (Joh. 3:5). God het 'n spesifieke patroon vir redding en hierdie patroon vereis dat mense geloof te hê, bekeer van hulle sondes, bely dat Jesus die Seun van God, en word "begrawe saam met Christus" vir die "vergifnis van hulle sondes."

Die beskrywing van die doop as 'n "begraving" (Rom. 6:04 en Kol 2:12) vertel ons dat die Bybel die doop vereis onderdompeling (ons begrawe nie iets wat deur besprenkeling of giet vuil op dit). 'N begraving beteken iemand of iets is gedek en dit is wat Nuwe Testament die doop vereis (' n persoon is onder die water in en dus gedek deur water). Toe Johannes was om te doop mense, sy doop nodig is "baie water" (Joh. 3:23). Trouens, hierdie vers sê John gedoop in hierdie plek ", want" daar baie water was.

Doop vir die vergifnis van die sondes is 'n noodsaaklike deel van God se patroon vir die sukses, maar dit is net een kenmerk van die Nuwe Testament die Christendom. God het ook 'n spesiale plek genaamd die "kerk" (hierdie woord beskryf die gestoor). Jesus het belowe om "bou Sy kerk" (Matt. 16:18) en hierdie belofte wat Hom 'n aaklige dood te sterf (Handelinge 20:28). Jesus het Sy kerk bou en Hy het net een kerk (kennisgewing wat in Mt. 16:18 die woord "kerk" is enkelvoud).

In Ef. 1:22-23 Paulus beskryf die "kerk" as Jesus se "liggaam" ("na die kerk, wat sy liggaam is"). 'N ander manier gestel, Paulus verklaar dat die woorde kerk en liggaam is verwissel ("kerk" en "liggaam" beskryf dieselfde ding). Die betekenis van hierdie feit is gesien in Ef. 4:4, 'n plek waar Paulus sê God het net "een liggaam." Aangesien daar is net "een liggaam" (Ef. 4:4), en hierdie "een liggaam is die kerk" (Ef. 1:22-23), is daar een kerk wat God se goedkeuring. Baie ander kerke gevind kan word in die wêreld, maar hierdie kerke is nie deel van die kerk wat gebou is deur Christus. Hierdie ander kerke valse groepe wat deur die mense gebou is (Matt. 15:8-9) en Jesus het gesê dat hierdie groepe sal een dag vernietig word, want God het hulle nie bou (Matt. 15:13).

Die probleem met die valse kerke is so erg dat Jesus gesê: "Nie elkeen wat vir My sê: Here, Here, sal ingaan in die koninkryk van die hemele nie, maar hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemel. 22 Baie sal sê vir my in dié dag, Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer en in u Naam duiwels uitgedrywe en in u Naam baie kragte gedoen nie? 23 En dan sal Ek aan hulle, ek het nooit geweet dat jy weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk!" (Matt. 7:21-23).

As ons wil hê om werklik lief te hê en God te dien, moet ons identifiseer en werk saam met Jesus 'n ware kerk in plaas van 'n valse groep. Die Bybel help ons om te identifiseer watter kerk is reg deur die Skrif, maar ons kan die reg kerk te identifiseer

met behulp van die "patroon" (2 Tim 1:13). Gevind in God se woord. Die patroon vir Christus se kerk sluit dinge in soos hoe mense Christene geword, hoe Jesus se kerk aanbid, hoe die Here se kerk is georganiseer, en wat sy lede doen.

Soos reeds verduidelik in die voorafgaande inligting, is een van die identifiserende merke van Jesus se kerk gevind in hoe mense gered word: Mense moet glo (Heb. 11:6); bekeer van hulle sondes (Luk. 13:03; Handeling 17: 30); erken dat Jesus is die Seun van God (Rom. 10:9), en gedoop word vir die vergifnis van sondes (Handeling 2:38; 22:16). Die Bybel praat nooit van dinge soos "die aanvaarding van Jesus in die hart," "sê die sondaar se gebed," of "bid om Christus te ontvang."

Nadat 'n persoon volg God se patroon vir die sukses soos bespreek in die vorige paragraaf, die Bybel sê Jesus "voeg by:" n persoon aan sy kerk (Hand. 2:47, NV). In die kerke gebou deur mans (valse groepe), mense dikwels "join" die kerk of hulle is "stemme" in dit. Handeling 2:47 sê die lidmaatskap in Jesus se kerk word beheer deur die Here self. Vermeld 'n ander manier, kan mense nie "join" die Nuwe Testamentiese kerk. En hulle kan ook gestem word in dit. Mense outomaties lede van dit nadat hulle volg God se patroon vir sukses.

Die Nuwe Testament kerk kan ook erken word deur die wat dit doen. Na mense Christene geword het op die dag van Pinkster (Hand. 2:36-38), sê Luke hulle "het volhard in die apostels se leer en in die gemeenskap en in die breking van die brood en die gebede" (Handeling 2:42). Hierdie gedeelte toon dat 'n deel van God se voorbeeld behels vergadering op 'n gereelde basis en doen die dinge wat in hierdie vers. Die meeste godsdienstige groepe is daartoe verbind om "gebed" en "fellowship", maar die meeste is nie "trou" met die ander twee eienskappe in Handeling 02:42 (die "apostels se leer" en "die breek van brood").

Jesus se kerk kan deels geïdentifiseer word deur sy streng nakoming van die apostels se leer (die inligting wat ons nou in die Bybel). Plaas van die volgende die reëls en voorskrifte van die mense (Matt. 15:9), die lede van Christus se kerk gebruik van die Bybel as hul enigste gids. Nuwe Testament Christene weet dat God die "volmaakte wet van vryheid" gegee het (Jak. 1:25) en hierdie inligting gee hulle "alle dinge wat betrekking het op die lewe en godsvrug dien" (2 Pet 1:3.). Vermeld 'n ander manier, die voltooië Nuwe Testament "verstrek ons tot elke goeie werk" (2 Tim. 3:16-17). So, Nuwe Testament Christene (dié wat deel is van Christus se kerk) uitsluitlik staatmaak op hierdie "vorm van onderrig" (Rom. 6:17) vir die "patroon" (2 Tim 1:13.) Hulle nodig het om te dien en God te aanbid "in die waarheid" (Joh. 4:24). Valse kerke vertrou op die geloofsbelydenisse, inligting van hul "kerk hoofkwartier," kerk handleidings, ens

Handeling 2:42 verwys ook na "die breking van die brood" (dws die Here se Avondmaal. Die Griekse teks letterlik sê "die breek van die brood"). Hierdie stelling vertel ons die eerste eeuse Christene het deelgeneem aan die Here se Avondmaal op 'n "vas" basis. Ander gedeeltes versterk die feit dat die lede van Jesus se kerk het die Here se Avondmaal op 'n gereelde basis. Byvoorbeeld, Paul het gepraat van die Korintiese gemeentes in 1 Kor. 16:02. Die Korintiërs het vergadering op elke Sondag (hierdie punt is baie goed uitgedruk in die NASB) en die Korintiërs het om die items vir die Here se Avondmaal na hul weeklikse vergaderings (1 Kor 11:20.). Alhoewel die items vir die Here se Avondmaal was misbruik, die Korinthiërs het geweet hulle was die elemente vir die Here se Avondmaal elke Sondag te bring. Dit was die praktyk vir

Korinte asook al die ander gemeentes wat beoefen Nuwe Testament die Christendom (1 Kor 4:17.).

In Handeling 20 lees ons van 'n tyd toe Paul was met 'n paar mede-Christene en hierdie groep eintlik gewag vir die "eerste dag van die week" (Hand. 20:6), Sondag, so die Here se Avondmaal kon waargeneem word (Handeling 20:7). Selfs al is Paul was in 'n haas (Hand. 20:16), het hy sewe dae lank gewag, sodat hy kon ontmoet met mede-Christene oor die "eerste dag van die week" (Handeling 20:6) en deel hê aan die Here se Avondmaal (die Nagmaal). Hierdie inligting ooreenstem perfect met Handeling 2:42, 'n teks wat sê die eerste Christene Die lede van Jesus se kerk deel te neem van die Here se Avondmaal elke Sondag "het volhard in die breking van die brood.". In die kerke gebou deur mans, kan mense deel van die Here se Avondmaal een keer 'n jaar, twee maal per jaar, een keer 'n kwartaal of een keer 'n maand.

As gelowiges het die Here se Avondmaal minder gereeld as een keer per week, het hulle "weg te neem" deel van wat God bedoel het om te aanbid en dus verander God se goddelike patroon (vergelyk Openbaring 22:19). As mense bied die Here se Avondmaal meer as een keer 'n week, het hulle "voeg by" God se goddelike patroon en is ook skuldig aan die sonde (vergelyk Openbaring 22:18). As mense het nie Sondag, die "eerste dag van die week," as hulle spesiale dag om God te eer in aanbidding (1 Kor 16:02.), Het hulle ook nie deel van die Nuwe Testament patroon te volg en is dus nie deel van die Nuwe Testament kerk.

Bykomend tot die identifisering van die Nuwe Testament kerk deur die patroon vir die sukses, die wyse waarop mense word lede van hierdie kerk, die streng nakoming van die Skrif, en met die Here se Avondmaal elke week, die Nuwe Testamentiese kerk kan geïdentifiseer word deur sy leringe oor gee. Baie godsdienstige groepe 'n beroep op nie-Christene vir die fondse of hulle betrokke raak in dinge soos bak verkope en die motor spoel. Die eerste eeuse Christene, wat lede was van die Nuwe Testamentiese kerk, "het iets van die heidene" (die ongereddes, 3 Joh. 7). Vandag lede van die Nuwe Testament kerk nog voldoen aan al hul finansiële verpligtinge deur middel van vrye wil bydraes van lede; Nuwe Testament Christene wil nie, of verwag dat nie-lede iets by te dra tot die Here se werk.

Christus se kerk kan ook geïdentifiseer word deur die hoeveelheid geld wat mense gee. Baie godsdienstige groepe vertel hulle lede na "tiendes" (gee 10% van hul inkomste). As 'n godsdienstige groep leer tiendes, dit is 'n seker teken dat dit 'n valse kerk. Tiendeheffing is deel van die Ou Testamentiese wet wat aan die Hebreeuse nasie gegee is. Die Ou Testamentiese wet vervat verskillende reëls oor te gee, die Sabbat dag, diere-offers, spesiale priesters, ens, en hierdie wet van krag was vir ongeveer 1500 jaar. Nadat Jesus in die wêreld gekom het hy gesê sy dood sou lei tot 'n nuwe verbond (Luk. 22:20) en dit gebeur het. Jesus weggeneem die hele Ou Testament stelsel deur te sterf aan die kruis (Rom. 10:4 en vergelyk Heb 8:5-13.). As mense probeer om te bind enige deel van die Ou Testamentiese wet vir mense, en vertel die mense om "tiendes" is 'n voorbeeld van hierdie, die Bybel sê mense "het van die genade" en is "afgesny van Christus" (Gal. 5: 4, ASV).

In plaas van die tiendes, lede van die Nuwe Testamentiese kerk maak 'n persoonlike besluit oor hoeveel te gee. In werklikheid, is die kerk wat aan Christus behoort gereeld deur twee basiese reëls wanneer dit kom by gee: (1) Gee "vrolik" en (2) gee as ons gewees het "voorspoed" (1 Kor 16:02, 2 Kor. 9:7).. Aangesien die Nuwe Testament sê

gee as ons is voorspoed, enige kerk wat mense vertel om "tiendes" (gee 10%) is 'n valse kerk. Diegene wat vra of vertel mense te tiendes onderrig 'n "ander evangelie" (Gal. 1:6-9). Hierdie fout is so ernstig dat Paulus gesê het diegene wat probeer om te bind 'n deel van die Ou Testamentiese wet op mense is soos 'n vrou wat na twee mans getroud is op dieselfde tyd (Rom. 7:1-4).

Nuwe Testament Christene ken en leer dat Jesus "vasgespyker die ou wet aan die kruis" (Kol 2:14) en die opheffing van die Ou Testamentiese wet sluit in die uitskakeling van die Tien Gebooie. Dinge soos moord, diefstal en egbreuk is nog steeds verkeerd (Rom. 13:9), maar hierdie dade is verkeerd, want hulle is verbode by die Nuwe Testament. Mense kan "leer" van die Ou Testament (Rom. 15:04), maar die Nuwe Testament is die wet al onder nou. Vals groepe dikwels versuim om te onderskei tussen die Ou Testament en die Nuwe (hulle leer dat die Tien Gebooie nog bindend is, mense moet tiendes, is daar steeds 'n behoefte om die sabbatdag te hou, ens), maar hierdie dinge is nie geleer deur New Testament Christene. Lede van die Nuwe Testamentiese kerk weet wat die verskil tussen die Ou Testament en die Nuwe Testament.

Omdat die lede van die Nuwe Testamentiese kerk korrek onderskei die Ou Testament van die Nuwe Testament, hulle voldoen aan God se wil in die gebied van musiek. Onder die Ou Testament stelsel van aanbidding, mense gebruik instrumentale musiek (Ps. 150;. 2 Kron 29:25). Onder die Nuwe Testament stelsel van aanbidding, is spesifiek mense vertel om te "sing" (Ef. 5:19; Kol 3:16) en dit is wat Nuwe Testament Christene doen. As die Nuwe Testament sê: "maak musiek," ons sal gemagtig word om musiek te maak op enige manier wat ons kies. Omdat God is spesifiek gesê diegene wat leef onder die Nuwe Testament is om musiek te maak deur te sing (vergelyk Heb. 13:15), dit is wat sy mense doen en dit is 'n ander uitkenningsteken van Christus se kerk. As ons sing en speel in aanbidding, ons voeg by God se instruksies. Voeg instrumentale musiek te aanbid is 'n voorbeeld van "sal-aanbidding" (Kol 2:23) en gaan "buite wat geskryf is" (1 Kor 4:06.).

Kerkkore is 'n voorbeeld van Die Bybel sê Christene is om "sing vir mekaar" (Ef. 5:19; Kol 3:16), maar sommige gebruik kerkkore "omdat hulle soos" wat verder gaan as wat dit geskryf is. " hulle "Aanbidding is nie oor wat ons wil, dit gaan oor God se patroon volg (vergelyk Joh 4:24 waar Jesus sê ons.". moet aanbid in waarheid "). As ons nie dinge doen in die manier waarop God beskryf het, het ons verder gaan as wat geskryf is (1 Kor. 4:6), ons "nie meer bly in die leer van Christus," en ons "het nie God" (2 Joh 9)..

Die vakke van verlossing en aanbidding is baie nuttig in die skeiding van die Nuwe Testamentiese kerk van valse groepe, maar dit is nie die enigste maniere Jesus se ware kerk te erken. Ons kan ook bepaal watter kerk waarlik God se patroon volg deur 'n studie wat die Bybel sê oor die kerk organisasie. Elke organisasie het 'n soort van struktuur, insluitend 'n hoofkantoor of die hoof-kantoor, en dit is ook waar vir die Nuwe Testamentiese kerk. Jesus is die hoof van Sy kerk en Hy woon in die hemel (Hand. 1:11). Jesus se hemelse inhuldiging (Handelinge 2:30) vertel ons die "hoofkwartier" vir die Nuwe Testamentiese kerk is in die hemel. 'N ander manier gestel, Jesus se kerk het geen aardse hoofkwartier; valse kerke egter dikwels 'n aardse hoofkwartier. Jesus se kerk is ook outonome (self-regerende).

Soos geïllustreer deur Handelinge 14:23 en Phil. 1:1, elke gemeente van die Here se kerk is plaaslike leiers bekend as "ouderlinge" (die manne is ook na verwys as om biskoppe, presbiters, pastore, opsigters, herders. Elk van hierdie woorde beskryf 'n

ander aspek van 'n ouderling se werk). Paulus beskryf die kwalifikasies vir hierdie manne in 1 Tim. 3:1-5 en hy het gesê ouderlinge "sorg" (hulle is die leiers vir en in) 'n plaaslike gemeente (1 Tim. 3:5). Titus verwys na "ouderlinge" in Tit. 1:5 en dan beskryf dit as "biskoppe" in Tit. 1:7.

Ons lees van die oudstes in Judéa (Handelinge 11:29-30), die suide van Galasië (Hand. 14:23), Jerusalem (Hand. 15:6), Efese (Hand. 20:17), en Klein-Asië (1 Pet. 05:01). Daar is geïmpliseer verwysings na hulle in 1 Thess. 5:12 en Heb. 13:17. In Tit. 1:05 leer ons dat die ouderlinge was nodig om die hele eiland Kreta ("elke stad").

Alhoewel God se patroon vir 'n kerk leierskap nie verder strek as die plaaslike gemeente, 'n hoë persentasie van godsdienstige groepe het 'n leierskap struktuur wat gaan buite die plaaslike kerk (godsdienstige groepe 'n "kerk hoofkwartier" in 'n bekende stad of 'n ander land, of daar is 'n soort van plaaslike, nasionale of die hele wêreld raad). Alhoewel hierdie reëlins is algemeen, is hulle in stryd met God se patroon. Kerk organisasie is net nog 'n manier om Christus se kerk te skei van die namaaksels gebou deur mans.

Jesus is die hoof van die kerk, die oudstes is die plaaslike leiers, en Jesus se kerk het 'n spesiale dienaars bekend as "diakens" (Fil. 1:1). Die kerk van Christus het ook mense wat dien as predikante. Paulus en Timoteus was twee eerste eeu ministers en die manne is na verwys as "dienaars" in Phil. 1:1. In teenstelling met die kerke wat gebou is deur mense waar predikers is die leiers en dikwels die belangrikste mense in die gemeente, die Bybel sê dat die predikers in Christus se kerk is dienaars. Die oorblywende lede in Jesus se kerk van die Nuwe Testament is eenvoudig die naam "heiliges."

Die Nuwe Testament patroon vir 'n kerk organisasie beskryf in die voorafgaande paragrawe staan in skrilte kontras met die "geestelikes-leke" stelsel wat in baie denominasies. Trouens, in baie mens gemaakte kerke, moet daar 'n "amptelike persoon" om mense te doop of te help met aanbidding. God se patroon vir die Christendom, sê al die wat gered is "priesters" (1 Pet 2:5, 9). In plaas van verdeel mense in die "geestelikes en leke," Jesus het gesê: "almal is broers" (Matt. 23:8). Paul geïllustreer hierdie punt deur te let op hoe verskeie van die Korinthiërs het gehelp in en met aanbidding (1 Kor. 14:26). Die Korinthiërs het gewet dat hulle nie aanbid nie nodig het om te word uitgevoer deur 'n spesiale priester of 'n soort van "heilige persoon" is, omdat alle Christene is "priesters" (Openbaring 1:6; 5:10) en alle Christene word geag te wees "heilig" (1 Pet. 1:15).

Die enigste beperking wanneer dit kom by 'n leidende rol in aanbidding is 'n persoon se geslag. Vermeld 'n ander manier, vroue is nie toegelaat om 'n leidende rol te speel in die vergadering as 'n mens teenwoordig is (1 Kor. 14:34-35 en 1 Tim 2:8-13 vergelyk.). In die kerk van Christus, enige Christen manlike kan help met aanbidding, leer of preek nie. Kerke wat vroue predikers is beslis valse kerke omdat hulle stryd wat Paulus gesê het in 1 Kor. 14:34-35 en 1 Tim. 2:8-13. God het 'n "patroon" vir die Nuwe Testamentiese kerk (2 Tim 1:13.) En almal moet hierdie patroon te gebruik om te identifiseer en te werk met die "kerk van Christus" in hul gemeenskap.

Het ons gevind en is ons 'n deel van die een kerk gebou deur Christus? As die "kerk van Christus" (Rom. 16:16) bestaan nie in ons gemeenskap, kan ons begin een en praktyk Nuwe Testament Christendom (maw doen dinge net soos die Nuwe Testament beskryf). Ons kan 'n gemeente in ons huis begin (. Kol 4:15; 1 Kor 16:19 Phile 2.) Of

gebruik' n gehuurde ruimte om te begin "aanbid in gees en waarheid" (Joh. 4:24). Ons wil nie deel van die valse groepe wat word "laat die gebod van God, en vashou aan die oorlewering van mense is" (Mark. 7:8). Onthou, "Al die kerke van Christus, groet julle" (Rom. 16:16).